

[Morten Lango.]

for lovenes hovedformål, har jeg naturligvis også en henholdende sympati over for pengene.

Hvad endelig angår administrationen, er det også således, at det forekommer mig, at en række andre interesser trænger til at blive repræsenteret ved administrationen af denne lovgivning. Man har tænkt sig at nedsætte et landvindingsudvalg med repræsentation for en 4-5 ministerier. Jeg skal blot ganske sagtomodig tilføje, at da de interesser, der står på spil, og de interesser, der skal afvejes, også i vid udstrækning er naturfredningsinteresser, er det helt naturligt, at kulturministeriet bliver blandt de ministerier, der er repræsenteret i landvindingsudvalget; så kan man tage slagsmålet med det samme, hvis der skal være et; det er mere hensigtsmæssigt, end at man venter et par postombæring. Jeg tror, det ville være klogt fra alle sider.

Jeg skal gerne tilsige velvillig udvalgsbehandling, for så vidt som en interesseret udvalgsbehandling med det formål at få gjort forslagene bedre vel må siges at være velvillig, men jeg ville håbe, at vi kunne komme igennem udvalgsbehandlingen og nå frem til et noget klarere lovsigte end det, vi har liggende for os i øjeblikket, og som jeg anser for at være bygget langt mere på tradition end på fremsyn.

Erik Østergaard: Gennem snart mange år har de to hidtil gældende love på dette felt virket godt. Store arealer, der før var mere eller mindre værdiløse, er på basis heraf gennem afvanding og kultivering blevet omskabt til værdifulde landbrugsområder, der nu kan frembære store og gode afgrøder, og der er her dannet et meget betydningsfuldt aktiv både for den enkelte jordbruger og for samfundet.

De to foreliggende lovforslag er som nævnt i bemærkningerne udarbejdet efter de retningslinjer, der har været fremsat og er tiltrådt af et flertal i den nedsatte landbo-

kommission. De adskiller sig ikke væsentligt fra de hidtil gældende love.

I forslag til lov om grundforbedring er der i § 1, stk. 2, anført visse arbejder, der som noget nyt indgår i denne lov; arbejder, man før regnede som mindre landvindingsarbejder, er kommet med her. Dette vil måske bevirke, at disse arbejder kommer noget hurtigere i gang, end hvis de skulle behandles som egentlige landvindingsarbejder, der er tilbøjelige til at tage meget lang tid ved forberedelsen. Som noget nyt i dette lovforslag er også anført, at man i modsætning til tidligere i videst muligt omfang skal gøre brug af maskiner ved de forskellige arbejder. Dette vil jeg betragte som en stor fordel, idet det er med til at forenkle og billigere arbejdet.

Forslaget til lov om finansiering af vandløbsregulering, den egentlige landvindingslov, omfatter jo i særlig grad større afvandingsarbejder, hvor flere lodsejere er med i en samlet plan, som det forekommer under regulering af vandløb i større områder.

I begge lovforslag og i bemærkningerne hertil er der gjort rede for de skitserede tilskuds- og finansieringsformer. Til den almindelige grundforbedring finder jeg de foreslåede tilskud rimelige, men til landvindingsarbejder vil det 25 pct.s tilskud oftest være for lille. De fleste landvindingsarbejder kræver jo som regel lang tids forberedelse, og der kan i mange tilfælde gå flere år med undersøgelser og planlægning, inden et sådant arbejde kan påbegyndes. Derfor virker det særlig uheldigt, når — som det er sket i visse tilfælde — fredningsnævnet kommer og jager en kæp i hjulet ved et landvindingsarbejde, der har været forberedt gennem mange år og er klar til at blive påbegyndt. Dette bevirker, at et sådant arbejde må yderligere udsættes og på den måde får en ganske meningsløs forsinkelse. I de fleste tilfælde er disse krav om fredning i forbindelse med landvindingsarbejde betydningsløse, men det burde i alle tilfælde være sådan, at fredningsfolkene, hvis de vil noget,